

Posudek oponenta závěrečné práce

Téma: **Obrázková kniha pro děti (výchovný potenciál žánru obrazové knihy v odrazu tvorby ilustrátorky Renáty Fučíkové)**

Řešitel/ka: Marie Dlouhá

Obor studia: Bakalářské studium – dvouobor [7504R235]

Typ studia: prezenční

Vedoucí bakalářské práce: doc. PhDr. Martin Raudenský, Ph.D.

Oponent: doc. ak. mal. Ivan Špírk

Závěrečná práce kolegyně Dlouhé je novým dílem k dnes již rozsáhlé kolekci textů zkoumajících na katedře v diplomových a bakalářských pracích význam knih pro děti a jejich výchovné aspekty. V souvislostech dlouholeté tradice kvalitní české produkce i krizemi, které tento vývoj doprovázejí, význam takových studií roste a jsou-li napsány na odpovídající úrovni, mají nesporně svůj význam. Systematicky zkoumáme relace mezi špičkovými produkty konce 19. století (Aleš, Preissig, Scheiner, Wenig...) a jejich inspiracemi – G. Dorém, Prerafaelity, realismem, symbolismem, secesí i modernou. Souvislosti, které plynou z porozumění těmto fenoménům, předurčují naše postoje k současné ilustraci a knize.

Paní Fučíková a její tvorba pro děti má nesporný význam pro nevídané porozumění pro významné historické obsahy, které dětem systematicky autorka zprostředkovává. Forma, kterou při své práci užívá, je konzervativní (opak tvořivého přístupu, podstupujícího rizika odmítnutí většinovým divákem), ale rozhodně hodnotná. Vychází z tradice prvorepublikové produkce (viz výše) a užívá ji kultivovaně a pro děti obohacujícím způsobem. V textu se dozvídáme o sympatiích, které studentku vedou k zástupnému výběru R. Fučíkové jako preferované autorky, při uznání pro kvality autorů zcela jiného ražení, které má studentka rovněž prostudované a jejichž tvorbu obdivuje a respektuje (Nikl, Horvát, Sopko, v souvislosti s G. F. chybí Petr Sís...). Nesmírně zajímavou je část práce (str. 31-42), ve které je tvorba paní Fučíkové srovnávána s vynikající produkcí Petra Nikla. Kolegyně dokáže rozlišit a vystihnout jednotlivá specifika obou tvůrců, dokáže kriticky nahlédnout některé aspekty a limity práce ilustrátorky. Činí tak přes velký obdiv k jejímu dílu a prokazuje tím, že je schopna kritického myšlení a obhájí tak své jinak poměrně riskantně nastavené téma závěrečné práce. Didaktická část má svoji hodnotu, pro upřímnou snahu aplikovat poznání z teoretické práce. Ukazuje jistý učitelský talent, který by zasloužil další rozvoj. Kapitoly jsou zpracovány s použitím odborné literatury (kultivovaně je užito např. textu paní doc. Opravilové), ale s velkým autorským interpretačním podílem, jazyk práce je dobrý. Autorská výtvarná příloha nemá dosud schopnost využít a autorsky zpracovat / zapracovat dílo zkoumaných autorů a postavit se jim, třeba i skromně po bok. Nejsem spokojen s typografií a textovým členěním kapitol, které postrádá jakoukoliv nápaditost.

Práci doporučuji k obhajobě.

Otázky k obhajobě:

1. Srovnajte prosím a popište analogie v koncepci ilustrací paní Fučíkové s autoritami začátku 20. století, především s H. Scheinerem. Ve kterých aspektech jsou přístupy nejbližší, ve kterých čas a rozdílná pojetí tvorbu obou rozděluje.
2. Vyjádřete, jak byste s tématem ilustrace pracovala, kdybyste měla další příležitost?

V Praze dne 25. 8. 2017 Ivan Špírk

